

Flemming Hansen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at forbrugere kan regne med, at deres Dankort altid er anvendeligt, når der er dækning på forbrugers konto?«

Begrundelse

I påsken oplevede tusinder af forbrugere, at deres Dankort ikke kunne anvendes, hverken i forretningerne eller i de opstillede kontantautomater.

Med de løfter, pengeinstitutterne har afgivet om Dankortets fortræffelighed, svarer det i virkeligheden til, at kontante penge er uanvendelige.

Det stiller forbrugere, detailhandlere og andre kortmodtagere i pinagtige situationer, ud over at det naturligvis er ubehageligt eksempelvis ikke at kunne skaffe sig de nødvendige varer i weekender og ferier.

Når pengeinstitutterne satser så hårdt på at afskaffe checks, må det hundrede procent sikkert kunne påregnes, at Dankortet altid er anvendeligt.

Svar (5/4 89):**Industriministeren (Nils Wilhjem):**

I henhold til betalingskortlovens § 10, stk. 2, skal forbrugerombudsmanden påse, at betalingskortsystemer indrettes og virker således, at der sikres brugerne overskuelighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug. Finder forbrugerombudsmanden, at et betalingssystem i de nævnte henseender ikke er betryggende indrettet, herunder at fornødne kontrol-, sikkerheds- og korrektionsprocedurer ikke er etableret, eller at lovens bestemmelser i øvrigt ikke overholdes, skal han ved forhandling søge forholdet ændret.

Den nedsatte kapacitet i Dankortnetværket og følgerne heraf for forbrugere har været forelagt forbrugerombudsmanden, der har udtalt følgende:

»Kravet om beskyttelse mod misbrug omfatter ikke blot beskyttelse mod tilsigtet uretmæssig brug af betalingssystemet, men tillige beskyttelse mod urimelighed i bred forstand for brugerne, f.eks. i forbindelse med driftstekniske forhold. Ved afgørelsen af, om et betalingssystem kan anses for betryggende indrettet, må der bl.a. lægges vægt på, om den valgte trans-

missionsform er sikker, og om systemet er driftsikkert.

På den baggrund anmodede forbrugerombudsmanden den 28. marts 1989 PBS om en redegørelse for den nedsatte kapacitet i Dankortnetværket påskelørdag. PBS blev bl.a. anmodet om at redegøre for eventuelle nødprocedurer, der måtte blive iværksat i sådanne situationer. I forlængelse heraf anmodede forbrugerombudsmanden om at få oplyst, i hvilket omfang forretningerne havde anvendt »den manuelle betjening af Dankortindehavere«: Dankortnotasystemet.

Forbrugerombudsmanden modtog den 31. marts 1989 kopi af den redegørelse, som PBS fremsendte til industriministeren den 28. marts 1989. Samtidig oplyste PBS, at man havde henvendt detailhandelens opmærksomhed på de eksisterende back-up-procedurer – det vil sige notasystemet – som adskillige forretninger anvendte påskelørdag.

Endvidere oplyste PBS på forbrugerombudsmandens forespørgsel, at forretningerne ikke påskelørdag havde problemer med at komme igennem til PBS' telefonspærreliste. Det bemærkes, at forretninger, der anvender notasystemet som nødløsning, ikke har anden mulighed end nævnte telefonspærreliste for at få oplyst, om et Dankort er spærret.

Den fremkomne redegørelse fra PBS samt den omstændighed, at der ifølge dagspressen igen var problemer med kapaciteten i Dankortnetværket lørdag den 1. april 1989, har givet mig anledning til på ny at rette henvendelse til PBS med henblik på en nærmere drøftelse af, hvordan der sikres optimal driftsikkerhed i Dankortsystemet, eventuelt ved etablering af forbedrede nødprocedurer.

Jeg vil således fortsat nøje følge udviklingen omkring kapaciteten i Dankortnetværket.»

Jeg skal henholde mig til forbrugerombudsmandens besvarelse, hvoraf bl.a. fremgår, at forbrugerombudsmanden nøje følger udviklingen omkring kapaciteten i Dankortnetværket, og at forbrugerombudsmanden har taget sagen op med PBS med henblik på at få en nærmere drøftelse af, hvordan der sikres optimal driftsikkerhed i Dankortsystemet, eventuelt ved etablering af forbedrede nødprocedurer.

Jeg vil vende tilbage til sagen, når forbrugerombudsmandens drøftelse med PBS er afsluttet.